

IV. Programy operacyjne.

IV. 1. Programy pomocy społecznej i polityki prorodzinnej.

Pomoc społeczna jest elementem polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są w stanie pokonać, wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia.

Celem pomocy społecznej jest zaspokojenie niezbędnych potrzeb życiowych osób i rodzin oraz umożliwienie im bytowania w warunkach odpowiadających godności człowieka.

W wyniku gwałtownych zmian ustrojowych, społecznych i gospodarczych społeczeństwo Gminy Pszczew znalazło się w kręgu wielu nieprawidłowości, zaburzeń i załamów. Rodziny korzystające z pomocy Ośrodka Pomocy Społecznej w Pszczewie potrzebują wsparcia w zakresie : bezrobocia, niepełnosprawności i długotrwałej choroby, bezradności opiekuńczo-wychowawczej, uzależnienia od alkoholu i narkotyków oraz przemocy w rodzinie.

Zgodnie z art.1 ust.2 ustawy o pomocy społecznej, pomoc społeczną organizują organy administracji rządowej i samorządowej, współpracując w tym zakresie z organizacjami społecznymi, kościołami i związkami wyznaniowymi, fundacjami, stowarzyszeniami, pracodawcami oraz osobami fizycznymi i prawnymi.

Promowana jest idea wolontariatu i pozyskiwania wolontariuszy do współpracy w realizowaniu zadań dotyczących rozwiązywania problemów społecznych.

Niepokoje napawa problem mieszkaniowy, którego najczęstszymi przyczynami są konflikty rodzinne, uzależnienie od alkoholu, utrata źródła utrzymania, wielodzietność, niezaradność życiowa, brak możliwości powrotu do mieszkania po opuszczeniu zakładu karnego. Gmina zobowiązana jest do udzielenia schronienia, posiłku i niezbędnego ubrania osobom potrzebującym.

Pojawienie się bezrobocia w rodzinie oznacza często stratę jedyne go źródła dochodu, stanowiącego podstawę egzystencji, lecz prowadzi też do utraty bezpieczeństwa socjalnego. Bezpośrednią konsekwencją bezrobocia jest rozszerzanie się zjawisk patologii społecznych.

Elementem pomocy społecznej jest pomoc rodzinom dysfunkcyjnym, nie potrafiącym poradzić sobie z licznymi trudnościami, występującymi w nowych warunkach społeczno-gospodarczych.

Zjawiskiem występującym powszechnie, jest przemoc wewnątrzrodzinna, która dotyczy

najsłabszych, a więc dzieci, kobiety i osoby niepełnosprawne. W rodzinach dotkniętych alkoholizmem przemoc jest szczególnie nasiloną.

W kręgu zainteresowania pomocy społecznej są osoby starsze i niepełnosprawne. Polityka społeczna wobec osób starszych i niepełnosprawnych to ogół działań podmiotów publicznych i organizacji pozarządowych, mających na celu wyrównywanie nieuzasadnionych różnic socjalnych, tworzenie szans funkcjonowania osób niepełnosprawnych we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego i społecznego, umożliwiających ich pełną integrację ze społeczeństwem. A ponadto opieka nad rodzinami, gdzie występuje nieporadność wychowawcza, ograniczona sprawność psychiczna i nie gwarantująca należytego wychowania dzieci. Należy także tworzyć sieć świetlic opiekuńczo-wychowawczych.

Polityka prorodzinna ma na celu zapewnienie trwania i rozwoju rodziny oraz poszanowanie należnych jej praw, w tym prawa do samodzielności ekonomicznej oraz decydowania o wychowaniu dzieci.

IV.2. Programy ochrony zdrowia i edukacji publicznej.

Samorządy terytorialne zobowiązane są do rozwiązywania problemów związanych z ochroną zdrowia, opieką zdrowotną i zdrowotnością publiczną w szczególnie niestabilnych warunkach zewnętrznych, spowodowanych głównie niezakończoną reformą opieki społecznej i licznymi zmianami zasad finansowania i organizowania opieki zdrowotnej.

Promocja zdrowia musi znajdować się wśród priorytetów działalności samorządu terytorialnego, w tym także w zakresie finansowania. W zakresie profilaktyki i promocji zdrowia musi istnieć płaszczyzna współpracy między poszczególnymi podmiotami świadczącymi usługi medyczne z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej.

Elementem wspomagającym politykę społeczną w zakresie ochrony zdrowia i edukacji publicznej jest Gminny Program Ochrony Zdrowia i Edukacji Publicznej, kierowany do mieszkańców gminy Pszczew. Jest to program krótkookresowy, który będzie modyfikowany corocznie, realizując cele Strategii Rozwoju Społeczno- Gospodarczego gminy Pszczew 2002- 2012.

Ważnym celem programów jest poprawa stanu zdrowia i zmniejszenie liczby osób w wieku średnim, otrzymujących orzeczenia o stopniu niepełnosprawności oraz podniesienie świadomości zdrowotnej, zwłaszcza dzieci i młodzieży.

A ponadto:

- zwiększenie liczby osób w wieku średnim, które będą świadomie uczestniczyć w organizowanych kampaniach w celu polepszenia stanu zdrowia,
- zmniejszenie liczby młodzieży rozpoczynającej palenie papierosów,
- stworzenie warunków organizacyjno-finansowych w celu zwiększenia liczby organizowanych kampanii prozdrowotnych,
- działania edukacyjne uświadamiające szkodliwość nałogów i uzależnień,
- współpraca z firmami farmaceutycznymi w zakresie kampanii promujących zdrowy styl życia,
- aktywizacja stowarzyszeń ochrony zdrowia w działalność profilaktyczną.
- organizowanie „białych niedziel”,
- badanie przesiewowe u dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym,
- badanie profilaktyczne o powszechnym charakterze: RTG płuc, mamografia.

IV.3. Programy przeciwdziałania alkoholizmowi i narkomanii.

Podstawą prawną działań związanych z rozwiązywaniem problemów alkoholowych jest ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi z dnia 26 października 1982 roku (Dz.U. z 2002 roku, Nr 147, poz. 1231 z późn. zm.).

Zadania w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi wykonuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, a w szczególności:

- tworzenie warunków sprzyjających realizacji potrzeb, których zaspokojenie motywuje powstrzymanie spożywania alkoholu,
- działalność wychowawczą i informacyjną,
- ustalanie odpowiedniego poziomu i właściwej struktury produkcji napojów alkoholowych, przeznaczonych do spożycia w kraju,
- ograniczanie dostępu do alkoholu,
- leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych od alkoholu,
- zapobieganie negatywnym następstwom nadużywania alkoholu i ich usuwanie,
- przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.

Szczegóły programów uchwała co roku Rada Gminy w formie Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych jest kontynuacją zadań realizowanych w gminie od 1997 roku. Celem programu jest zapobieganie powstawaniu nowych problemów alkoholowych na terenie gminy, zmniejszanie rozmiarów aktualnie istniejących problemów alkoholowych, realizacja ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, a w szczególności obejmuje następujące projekty:

1. zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu,
2. udzielanie pomocy rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, ochrony przed przemocą w rodzinie,
3. wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych,

4. podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13 i art. 15 ustawy oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego,
5. wspieranie zatrudnienia socjalnego poprzez organizowanie i finansowanie centrów integracji społecznej.

Przeciwdziałania Narkomanii mają na celu:

- realizację ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
 - zmianę postaw i postępowania społeczeństwa wobec problemów narkomanii.
6. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych,

Wiedza na temat choroby narkotycznej i skali zjawiska w gminie wśród społeczności lokalnej jest znikoma. Szczególnie deficyt wiedzy w zakresie zagrożeń narkotykowych dotyczy rodziców.

Podstawowe kierunki działania to:

1. działalność profilaktyczno-edukacyjna, skierowana do rodziców, nauczycieli i wychowawców,
2. działalność profilaktyczna wśród dzieci i młodzieży,
3. szkolenie osób podejmujących działania służące rozwiązywaniu problemów narkomanii,
4. pomoc specjalistyczna dla osób mających kontakt z narkotykami.
5. współpraca z Policją, poradniami i terapeutami.

IV.4. Program budownictwa socjalnego.

Ustawa o samorządzie gminnym w art. 7 ust. 1 stwierdza, że „zaspokojenie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, w szczególności zadania własne obejmują sprawy gminnego budownictwa mieszkaniowego”.

Obowiązek powyższy powinien być w pierwszej kolejności wypełniony w stosunku do osób i rodzin ekonomicznie niesamodzielnych.

Realizacja programu budownictwa socjalnego przebiega w następujących kierunkach:

1. zapewnienie wsparcia dla osób zagrożonych utratą mieszkania z przyczyn ekonomicznych (dodatki mieszkaniowe),
2. zapewnienie mieszkań dla osób i rodzin, które mają utrudnioną możliwość w uzyskaniu prawa do mieszkania,
3. zapewnienie mieszkań dla osób i rodzin zagrożonych i dotkniętych trwałą marginalizacją i wykluczeniem społecznym (osoby trwale bezdomne, osoby opuszczające placówki opiekuńczo-wychowawcze, osoby zagrożone przemocą i skutkami uzależnień w rodzinie).